

ROZTRHANÁ LOUKA

Smutnokraj

Ami/G

Vzduchem táhne se dým

C

střecha zámku se zakrývá

G

na polštáři spíš

D

socha horká v náručí

Ohnivou osadou

bude náš domov od zítřka

zvoníš svým pohledem

něžný pohyb po ramenou

Ami

C

Jít roztrhanou loukou

G

D

za nocí se zhoupne se den

Ami

G

činelem zvířím hladinu trávy

F

G

rozdmychám záblesk uprostřed nás

Jít roztrhanou loukou

chodbou se sloupořadím

zřítím se vzhůru za vrchol lávy

probudím víčka ztěžklá jak sníh

S časem soupeří čas

na zámku, v nádvoří a v nás

chytíš růži svou

nepustíš jí z plamenů svých

S moudrou siluetou

spletí cest stále procházíš

nepoznáváš den

zhaslým svícem přes noc se stal.